

THĂM VIẾNG BỆNH NHÂN

Tôi có sức khoẻ dồi dào. Đôi lúc tôi còn cảm thấy hãnh diện nữa là đàng khác! Tôi quá lười tuần nhưng không hề bị đau bệnh. Tôi hăng say chu toàn mọi công tác trao phó. Bỗng một ngày, tôi bị "cú sét nơi tim"! Không phải tôi "si-tình" ai, nhưng là "trái tim" tôi bị đau nhói và đập loạn xạ!

Từ đó tôi ra vào bệnh viện thường xuyên như cơm bữa. Sức khoẻ tôi trở thành mong manh. Thế nhưng, nhờ chứng "đau tim", đôi mắt tinh thần tôi mở rộng. Tôi đặt trọn niềm tin tưởng nơi THIÊN CHÚA qua việc cầu nguyện. Tôi chú ý hơn đến số phận và tâm tình "âu-lo" của các bệnh nhân. Nhất là, tôi cảm phục lòng tận tụy hy sinh của các bác sĩ y tá và các nhân viên thiện nguyện. Mọi người đều đem hết khả năng cùng tình thương để thoa dịu và nâng đỡ các bệnh nhân. Trong số này, nổi bật khuôn mặt **Cha Jerome Pattyn, Linh Mục cùng Dòng**

Khiết Tâm Đức Mẹ với tôi (hay cũng là Dòng Các Cha Thừa Sai Scheut).

Cha Jerome Pattyn mới hơn 70 tuổi, nhưng vì sức khoẻ suy kém, Cha xin về hưu sớm. Từ đó Cha dâng hiến cuộc đời còn lại để thăm viếng các bệnh nhân nơi nhà thương Stella Maris ở Makassar bên Indonésia. Cha nói với tôi:

- Tôi thích công tác tông đồ này. Nó giúp tôi cảm thấy hữu ích vì còn làm cái gì đó cho tha nhân. Các người bệnh mong chờ tôi đến an ủi họ. Lời cầu nguyện củng cố Đức Tin và giúp các bệnh nhân sẵn sàng chấp nhận bệnh tật. Lời cầu nguyện còn trao ban sức mạnh và nâng đỡ tâm lý khiến việc chữa trị được hữu hiệu và nhanh chóng.

Một ngày, Cha Jerome gặp một bệnh nhân hồi giáo sùng đạo. Anh ta bị "đứng tim". Anh để ý thấy người bệnh Công Giáo cùng phòng, được chữa trị "khẩn trương", đã mau chóng bình phục, sau khi được Cha Jerome thường xuyên viếng thăm. Cha cầu nguyện và cùng bệnh nhân Công Giáo cầu nguyện chung.

Anh hồi giáo nhờ người mời Cha Jerome đến thăm và cầu nguyện cho mình. Khi Cha Jerome giải thích với anh rằng người bệnh kia là tín hữu Công Giáo, anh hồi giáo nói:

- Không sao hết. Chỉ có một THIÊN CHÚA duy nhất cho hết mọi người: hồi giáo, Công Giáo và các tôn giáo khác. Tôi nhận thấy THIÊN CHÚA nhậm lời quý vị cầu xin. Vậy xin ngài cũng cầu nguyện cho tôi với, hầu tôi được khỏi bệnh.

Dĩ nhiên, Cha Jerome sốt sắng cầu nguyện cho anh hồi giáo. Và người bệnh hồi giáo đó được khỏi bệnh thật. Anh hồi giáo tỏ ra hết sức tri ân.

Cha Jerome cho tôi biết chính phong trào Canh Tân trong Thánh Linh gợi ý khiến Cha dành thời giờ thăm viếng bệnh nhân và cầu nguyện cho họ. Mỗi khi đến nhà thương, Cha thân mật bắt tay chào thăm tất cả từ các bác sĩ, y tá đến các nhân viên thiện nguyện và các bệnh nhân.

Cha quen biết mọi người và ai ai cũng quý mến Cha. Trung bình mỗi ngày Cha Jerome viếng thăm khoảng 60 bệnh nhân. Vì thế Cha không thể ở lại lâu với từng người, trừ những người đang hấp hối hoặc lâm vào cảnh tuyệt vọng.

Một hôm, khi tháp tùng Cha Jerome, tôi trông thấy Cha cúi xuống ôm hôn một bà cụ yếu liệt. Đôi mắt bà cụ loé lên niềm vui, phản ánh phần nào nét đẹp "huy hoàng" của thời xuân trẻ! Rồi Cha đứng lặng im cầu nguyện cho bà cụ. Hẳn cái hôn và lời cầu nguyện của Cha Jerome có thể làm được phép lạ!

Nơi hành lang, một thiếu nữ đến trước mặt Cha Jerome và thưa:

- Xin Cha làm ơn cầu nguyện cho con với.

Cha Jerome trả lời:

- Úa, Cha vừa cầu nguyện chung với con trong phòng mà, bộ con quên rồi sao?

Cô thiếu nữ nài nỉ:

- Không, con chưa quên. Nhưng con muốn Cha đặc biệt cầu nguyện cho con, hầu con có thể tin tưởng vững chắc rằng Chúa và Đức Mẹ MARIA không bỏ rơi con. Các Ngài sẽ chăm sóc con cách riêng!

Với thái độ vừa kiên nhẫn vừa hiền từ của một người Cha, Cha Jerome nhẹ nhàng đặt tay lên đầu cô thiếu nữ và lặng lẽ cầu nguyện cho cô. Tôi thấy cô thiếu nữ như được an ủi và tỏ ra hết sức vui mừng. Cô gái âu yếm cầm lấy tay Cha Jerome và thưa:

- Con xin cảm ơn Cha thật nhiều vì Cha cư xử rất tốt với con!

Nơi phòng bệnh khác, Cha Jerome để ý thấy một thiếu nữ lộ vẻ lo âu và sầu khổ. Ngồi xuống cạnh giường cô, Cha Jerome hỏi lý do tại sao. Cô cho biết cô sắp bị mổ và cô rất sợ không biết điều gì sẽ xảy ra. Như một người Cha, Cha Jerome giải thích và khuyên cô gái an tâm đặt trọn tin tưởng nơi các bác sĩ. Rồi Cha cùng cầu nguyện với thiếu nữ. Cô gái như lấy lại được bình tĩnh. Cô mỉm cười tri ân nhìn Cha Jerome.

Quả thật, Cha Jerome Pattyn mang niềm HY VỌNG, lòng TIN TƯỞNG, sự NHẪN NHỤC đến cho các bệnh nhân. Cha thoa dịu đau khổ và gieo rắc NIỀM VUI cho mọi người, không trừ ai.

(*"Cronica CICM" n.5, Juin/2003, trang 145-148*).

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt